

Izhaja vsak dan, tudi ob nedeljah in praznikih, ob 5 zjutraj.

Uredništvo: Ulica Sv. Frančiška Asiškega št. 20, I. nadst. — Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu lista. Nežalostna pisma se ne sprejemajo in rokopiši se ne vračajo.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Stefan Godina. Lastnik konsorcij lista „Edinosti“ — Tisk tiskarne „Edinosti“, vpisane zadrage omejenim poročilom v Trstu, ulica Sv. Frančiška Asiškega št. 20.

Telefon uredništva in uprave: 11-57.

Naročnina znaša: Za celo leto K 24.—
za pol leta 12.—
za tri mesece 6.—
za nedeljsko izdajo za celo leto 6.20
za pol leta 2.80

EDINOST

Posamezne številke „Edinosti“ se prodajajo po 6 vinarjev, zastarele številke po 10 vinarjev.

Oglasi se računajo na milimetre v širini ene kolone. Cene: Oglasi trgovcev in obrtnikov mm po 10 vln, Osmrtice, zahvale, postavitve, oglasi denarnih zavodov mm po 20 vln.

Oglasi v tekstu lista do pet vrst K 20.— vsaka nadaljna vrsta 2.—

Ma! oglasi po 4 vinarje beseda, najmanj pa 40 vinarjev.

Oglase sprejema inšerati oddelček „Edinosti“. Naročnina in reklamacije se pošiljajo upravi lista. Plačuje se izključno le upravi „Edinosti“ — Plača in toži se v Trstu.

Uprava in inšerati oddelček se nahajata v ulici Sv. Frančiška Asiškega št. 20. — Poštahranilni račun št. 841.652.

Pregled najnovejših dogodkov.

Italijanska bojišča. — Sedem močnih laških napadov med Lovkovo (vas pol drug kilometra severovzhodno Opatlega sela) in reko Vipavo popolnoma odbili. Lahi so srdito obstreljevali Starogoro, hrib sv. Gabrijela in Sveto goro. V suganskem odseku dva napada na Sivarov izjalovila. — Uspešen naš letalski napad na kolodvor v Ronkah, na Vermeljan, Pieris, Selce, San Canziano in baterijo ob izlivu Soče.

Ruska bojišča. — Južno Dnjestra nič posebnega. Severno Mariampola (na levem bregu Dnjestra 15 km severovzhodno Stanislavovega) ruska konjiška brigada razpršena. Novi boji med Dnjestrom in okolišem zapadno Zoločec. Južno Horozanke (12 km severovzhodno Mariampola, zapadno reke Zlate Lipe), zapadno Kozove (ob železnici Strij—Tarnopol, med Zlato Lipo in Stripo, 15 km vzhodno Brzezanov), pri Avgustovki (9 km južno Zborovega) in v okolišju Zborovega (ob železnici Tarnopol—Zložov, 25 km jugovzhodno Zložovega) ruski napadi zavrnjeni. Jugozapadno Podkamjena (20 km jugovzhodno Brodov, 5 km od ruske meje) srditi ruski napadi odbiti. Novi boji. Pri Hulevicih ob Stohodu slaboten ruski sunek brez uspeha, južno Stobihve naš uspeh, nemški vzhodno Oginskoga prekopa; južno Vigonovskega jezera in v okolišju Skrobove Rusi odbiti.

Balkanska bojišča. — Na bolgarski fronti slabotno sovražno artiljerijsko delovanje.

Zapadna bojišča. — Ob Sommi srditi angleški in francoski napadi odbiti. Francoski napadi na vas Fleury in severozapadno Thiaumonta zavrnjeni. Južno labasseškega prekopa živahno bojno delovanje. — Angleški rušilec »Lasso« potopljen.

Turška bojišča. — Turki v Perziji zasedli Hamadan. Nadaljni turški uspehi na desnem krilu kavkaške fronte.

Italijanska bojišča.

DUNAJ, 14. (Kor.) Uradno se razglša: 14. avgusta 1916.

Italijansko bojišče. — Močne sovražne sile so napadle sedemkrat naše postojanke vzhodno Dola med Lovkovo in Vipavo, a so jih naše čete vedno zopet popolnoma odbile. Pešpolka št. 43 in 46 sta se zopet sijajno izkazala. Gričevje vzhodno Gorice, hrib sv. Gabrijela in Sveto goro so Lahi srdito obstreljevali s topovi. V suganskem odseku sta se dva sovražna napada na Sivarov izjalovila v našem ognju.

Namestnik načelnika generalnega štaba: pl. Höfer, fml.

Dogodki na morju.

DUNAJ, 14. (Kor.) Uradno se razglša: V noči od 13. na 14. avgusta je brodovje pomorskih letal zelo uspešno obmetalo z bombami kolodvor v Ronkah, vojska poslopja in postojanke v Pierisu, Vermeljanu, Selcih in S. Canzianu ter sovražno baterijo ob izlivu Soče ter doseglo zadetke v polno. Vsa letala so se vkljub najhujšemu obstreljevanju vrnila nepoškodovana.

Poveljništvo brodovja.

ITALIJANSKO URADNO POROČILO.

DUNAJ, 13. (Kor.) Iz vojne tiskovnega stana se poroča: Poročilo italijanskega generalnega štaba 11. avgusta: Včerajšnji dan je pomenjal novo, sijajno zmago za naše orožje. Hrabre čete 3. armade so s povečano silo nadaljevale 9. t. m. v smihelskem in šmartinskem odseku pričeti napad in so osvojile vso zelo močno utrjeno sovražno črto na kraški planoti med Vipavo in K

bitke ob Soči. Doberdobska planota še danes ni osvojena (ta stavek velja tudi še sedaj, dasiravno je doberdobska planota v italijanskih rokah, kajti naše čete so se prostovoljno umeknile z doberdobske planote na ono stran Dola, da se tako izravna fronta z ozirom na opustitev goriskega predmostja na desni strani Soče; — prip. ured.), in štirinajstmesčni boj za Gorico se je pričel z držnim predsumkom braniteljev. Tedanji artiljerijski poveljnik, podpolkovnik Rihard Körner, je neke noči porinil težke možnarje čez železniški most do Ločnika in je začel obstreljevati sovražno izkrcavanje čet na krminskem kolodvoru. Ena sama granata je ubila 35 častnikov in veliko moštva. Italijani so nato mislili predmostje iznadeniti z zvijačo in so zažgali Ločnik, da bi se zakrili za dimom, toda veter se je nepričakovano izpreobrnil in je nagel dim proti požigalcem. Istočasno pa jih je avstro-ogrska artiljerija prišla od treh strani. Odtlej sovražnik ni več ponovil brezuspešnega poizkusa, da bi vzel predmostje brez nadvladujoče podgorske postojanke, temveč je vedno s svojo glavno silo udarjal na Podgoro, ki so jo dalmatinski domobranci branili z nepopisnim junaštvom. Vselej, kadar sem prišel zopet k Soči, sem našel podgorski gozd bolj razredčen, dokler ni bilo drugega kot sami parobki; vselej sem našel prejšnje jarke popolnoma razdejane in dalmatince čepeče v novih. Vsakokrat sem našel številno križev zelo pomnoženo. Vse ono, kar je prihajalo v jarke, je pozdravljala smrt. Zadaž so v skalo vstreljena in vkopana zaklonišča nudila zavetišča, ki so bila varna pred bombami. Nadomeščene čete so imele nastanišča v gozdih izven dosega sovražne artiljerije.

Ker podgorski pobočje ne dovoljuje razviti večjih čet, ni mogla napadati nikdar več kot samo ena brigada. Ena italijanska brigada za drugo se je razbijala ob dalmatinskem jeklu, najprej polspolka 43 in 44, potem polka 1 in 2, ojačena po bersaljerskih bataljonih, potem pistojska brigada s polkomna 35 in 36. Bojevala se je z vso okrutnostjo modernega boja: moža proti možu, z bodičastimi žicami, napolnjenimi z električnim tokom, in letalnimi minami. Volčje jame in zanke so odspod posegale po sovražniku, strojne puške, mine in ročne granate so mu bile v obraz, noži, bajoneti, puška kopita in sekire so odločevale. Italijani so mojstri v vseh umetnostih in zvijačah okrutnosti. Večkrat so Italijani prodrli do grebena Podgore, toda prav tolikokrat so bili zopet vrženi z njega. Nekikrat je napadlo deset polkov zaporedoma; doseti je došel celo v dalmatinske jarke, toda iz njih se ga je vrnilo le malo. Z ozirom na ogromne izgube frontalnega napada je nato vojvoda Aosta zaukazal, naj se obide Podgora preko oslavijskega cerkvenega roba, da bi med Sabotinom in nižjim delom Podgorskega vrha prodrl do gornjega goriskega soškega mostu. Posledica tega trdovratnega prizadevanja so bili težki boji za razvaline Oslavja in Pevmo, ki ležita ob obeh potih, ki iz Steverjana vodite v Gorico. Z držnim protinapadom v megli so Hrvatje in Ogrji zopet osvojili izgubljeno postojanko na vrhu ozkega strmega oslavijskega roba. Nenadno nočni napadi so dvakrat iznenadili speče sovražne poljske straže pri Pevmi, in tako je bila tudi druga pot v hrib očistena namaknjemih sovražnih jarkov. Nato so Lahi zastavili napad južno Podgore ob pravem goriskem predmostju. Od Ločnika do desnega soškega brega namknjene lahke gorske baterije naj bi z hoka obstreljevale gornji soški most »Pri mostu«, a so jih c. in k. baterije onemogočile za boj. Zato so italijanske baterije začele obstreljevati z granatami goriški železniški most, dovodne ceste in taborišča avstro-ogrskih rezerv, na kar so naši dalekosmi topovi odgovarjali z bombardiranjem krminskega kolodvorja in drugih italijanskih nadobavnih potov in rezervnih taborišč. Ponoči so se sovražni saperji v varnostnih starih in jeklenih oklopih ter v rokah kavar, izolirajočih protielektričnemu toku, priplazili do širokega ovirnega pasu, ki v polukrogu obsega predmostje, in so začeli s škarami za žico razširjati vrzeli v žičnih ovirah, ki so jih napravili strelci. Zarometi so jih odkrili in bili so postreljeni. Razletavajoče se kontaktne mine so prepodile sledeče jim sovražne rojne vrste. Nekaj dni pozneje so granate iz možnarjev užgale tramovje prednjih italijanskih okopov.

Toda prenehanje tirolske ofenzive in dejstvo, da so bile naše čete vezane na vzhodu, je zopet dal vojvodji Aosta izgnano akcijsko svobodo. Ojačen s četami in baterijami je 7. julija zopet začel obstreljevati predmostje in prihodni dan tudi mesto s težkimi granatami. 24. julija je razbil ločniški mostni okop. Od 30. julija do 4. avgusta je vedno naraščal topovski ogenj. 5. avgusta so začeli Lahi srdito obstreljevati tudi Gorico, ki je bila v kratkem na več mestih v plamenu. Dočim so se južni zbori tretje italijanske armade borili okoli doberdobske planote, so severni zbori se mirovali in so šele 6. avgusta popoldne ob 4. po zadnjem in najstrahovitejšem ognju artiljerijskih mas splošno naskočili popolnoma izravnanost strelske jarke. Naskok so izvršili na vsem odseku od mostnega okopa vzhodno Ločnika do Sabotina, kjer je toskanski pešpolk št. 78 tvoril levo krilo napadalcev. Dva dni in dve noči so se Zeidlerjevi Dalmatinci, Hrvatje in Madžari brez krija upirali za dirajoči premoči. Vsak delni sovražni uspeh so obrežuspešili s protinapadom in ujeli 3000 Italijanov. Šele po dvodnevn